

Posudek vedoucí bakalářské práce

Lucie Vančurová. 2020. *Politický režim v Brazílii pod vedením prezidenta Bolsonaro*. 55 stran.

Téma bakalářské práce Lucie Vančurové je vysoce aktuální a zásadní nejen pro Brazílii samotnou, ale vzhledem k významu země, která patří mezi regionální mocnosti, je důležité i v mezinárodní rovině. Cílem autorky je analyzovat politický režim prezidenta Bolsonara z pohledu teorie hybridních režimů. Zaměřuje se především na koncepci Levitského a Ziblatta zdůrazňující roli vůdce s autoritářskými tendencemi, kterého lze identifikovat dle čtyř varovných znaků. Tyto indikátory zahrnují odmítání demokratických pravidel hry, popírání legitimacy politických oponentů, toleranci nebo přímo podporu násilí a připravenost omezit občanské svobody odpůrců režimu (s. 9). Autorka pak dané znaky částečně sleduje již v průběhu Bolsonarovy předvolební kampaně a následně v období po zisku prezidentského mandátu. Její výzkumná otázka se zcela logicky ptá, jaké prvky hybridního režimu vykazuje Brazílie pod Bolsonarovým vedením (s. 9), zároveň však práci nevyhnutelně orientuje deskriptivním směrem, jak rozvedu níže.

Po obsahové stránce hodnotím pozitivně přehlednou strukturu práce a snahu dospět k argumentačně podloženým závěrům. V úvodu autorka jasně formuluje své cíle a výzkumnou otázku, definuje teoretická východiska a stručně popisuje metodologii. V teoretické části pak představuje několik koncepcí hybridních režimů, u nichž bych doporučila podrobněji vysvětlit jejich výběr. Následující dvě kapitoly lze označit za historicko-politický úvod k současné situaci v Brazílii. Shrnují hlavní mezníky vývoje brazilského politického systému včetně období vojenské diktatury a přechodu k demokracii, zásadní problémy, s nimiž se potýkali Bolsonarovi předchůdci a konečně samotnou osobnost a vzestup popularity Jaira Bolsonara. Hlavním limitem textu je převažující deskripce, a to i v analytické části. Autorka sice systematicky postupuje dle čtyř varovných znaků hybridního režimu dle Levitského a Ziblatta, ale jedná se spíše o výčet Bolsonarových výroků a kroků, které se k těmto znakům dají přiřadit. Škoda, že nepřidala více vlastní reflexe a kritického komentáře, třeba i v komparativní perspektivě k předchozím brazilským, či jiným latinskoamerickým prezidentům. Hlubší analýza situace v Brazílii v posledních 10-15 letech a hledání příčin hybridizace brazilského režimu by jistě práci posunuly kvalitativně výš, byť to nebylo primárním cílem autorky.

Z formálního hlediska mám k práci několik drobných připomínek. Jazyková úroveň textu je na slušné úrovni, gramatické, stylistické či typografické chyby se vyskytují v přiměřeném množství. Citační normu autorka používá správně a čerpá rovněž z dostatečného množství relevantních zdrojů. Oceňuji, že se jedná převážně o cizojazyčné a primární zdroje (v portugalštině a angličtině), což je vzhledem k tématu práce nezbytné.

Celkově považuji práci Lucie Vančurové za solidně zpracovanou případovou studii, která splňuje podmínky pro odborné texty v bakalářském stupni studia, a to po obsahové i formální stránce.

Bakalářskou práci doporučuji k obhajobě.

V Hradci Králové dne 9. srpna 2020

Lenka Špičánová